

בני העיר

פרק רביעי

מגילה

לב

עין משפט
ג' מצוה

משום דאפכי לכו - רבני מאיר לרבני יהודה ורבני יהודה לרבני מאיר: איכא למיעטי. ואומר תרגום כחוב צבורה ואתן למיכבד תקבוצו בצורה: אבל ברבות - הכל יודעין שאין ברכות כחובין צבורה: סלומות - לא ידעתי מה הן ויש מפרשין הן העשויין לפרשים שלנו שאין עשויין בגיליון: כימה - שהיו עשויין תורה אור

*משום דאפכי לתו ת"ר פותח ורואה גולל ומברך וזוהר וקורא דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר פותח ורואה ומברך וקורא

מאי מעמא דרבי מאיר: כדעולא דאמר עולא מפני מה אמרו הקורא בתורה לא ישייע למתורגמן כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה הבא נמי כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה, ורבי יהודה תרגום איכא למישיע, ברכות ליכא למישיע, אמר רבי יורא אמר רב מתנה הלכה פותח ורואה ומברך וקורא *וליקא הלכה בר' יהודה? *משום דאפכי לתו - אמר ר' יורא אמר רב מתנה הלוחות והבימות אין בהן משום *קדושה *אמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן הגולל ספר תורה צריך שיעמידנו על החצר ואמר *שפשיה א"ר יוחנן הגולל ספר תורה גוללו מברחין ואין גוללו מבפנים, וכלשהויה מהדקו מהדקו מבפנים ואינו מהדקו מבחוץ, ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן עשרה שקראו בתורה הגדול שבהם גולל ספר תורה, הגוללו נוטל שכר כולן דאמר ר' יהושע בן לוי עשרה שקראו בתורה הגולל ספר תורה קיבל שכר כולן, *שכר כולן סלקא דעתך? אלא אימא קיבל שכר כנגד כולן ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן *מנין שמושתמשין *בבת קול? שנאמר ואזניך תשמענה דבר מאחריך, לאמר והני מילי דשמע קל נברא במתאוקל איתתא דברא ונבא דאמר הין הין והוא דאמר לא לאו ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן כל הקורא בלא נעימה וישונה בלא זמרה עליו הכתוב וגו' מתקיף לה אבוי משום דלא ידע לבסומי קלא *משפטים לא יהיו בהם קרית ביה? אלא *דרב מרשייא דאמר שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר *וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים *אמר רבי פרנך אמר רבי יוחנן *כל האוחז ספר תורה ערום נקבר *ערום סלקא דעתך? אלא אימא נקבר ערום בלא מצות, בלא מצות סלקא דעתך? אלא אמר אבוי נקבר ערום בלא אורתא מצוה אמר רבי ינאי בריה דרבי ינאי סבא משמיה דרבי ינאי רבה *מוטב חניגלל המטפחת ואל יגלל ספר תורה: *וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל *מצותן שיהיו קרוין אותן כל אחד ואחד בזמנו: ת"ר *משנה תיקן להם ליישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינין *ישל יום הלכות פסח בפסח הלכות בעצרת בעצרת הלכות חג ברא:

הלוחות והבימות אין בהן משום קדושה - פירש בערוך *גלויני ספר תורה שלמעלה ושלמטה ושל בין דף לדף וקשיא דהא פרק כל כתבי (שנת דף קפז) חזן כהדיח דמטמאין את הידיים ויש לומר דהתם ר"ל כל זמן שזן מוהבדין בספר תורה והכא מיירי היכא דגייז ולכתי קשה שהרי התם מיבעיא לן היכא דגייז וזי יש בהן קדושה אי לזו, ואמאי לא פשיע ליה מהכא: גורלן מוכחזן וכשאוה מהדקו מהדקו מבפנים - פ"ח דקאי אקשר מטפחת כשקושר מטפחת סביב סתם יהא הקשר מבפנים כלפי הכתב שאם יהיה מאחרי כשיפתח הספר תורה יהיה לרין להופכו על הכתב להחיר הקשר ואין זה דרך כבוד - נהגו לומר כשמוציאין ספר תורה הני פסוקין דרחמי תורת ה' תמימה עדות ה' נאמנה פקודי ה' ישרים מלות ה' ברה לפי שמתן עשרם בדרם ואמר קך לומר גללו שיש בו שם תיבות כנגד ששה לעדים של נושאי הארון (שמואל ב' ו') ומ' תיבות יש בכורת ה' תמימה כנגד הא' יום שבהם ניתנה התורה והח"כ פותחו למקום שירלה לקרות בו וקורא כן (ב) ולכתחילה הוא גוללו וסותמו קודם שיברך כדי שלא יאמרו הארון שהברכות כחובות בו אבל דביעבי אין לחוש שהרי לא שכיחו עמי הארץ כל כך עשה אבל לאמר שקרא בו ודאי לרין לגוללו *קודם שיברך *כר' יהודה:

גדול שכתוב גולל - לפי שהוא כבודו וגם לפי שהוא גדול שכתוב כדוי הוא לטוב שזך כנגד כולם כדאמר רבי יוחנן: **מנין** שמשמשין צבת קול - בירושלמי (שנת פרק כמה אשה) מני כתיב לא תנחשו ולא תענונו ואף ע"פ שאין נחוש יש סימן: **והשונה** בלא זמרה - שהיו רגילין לטות המשניות בזמרה לפי שהיו טועין לחזן על פה וע"כ כך היו נזכרים יותר:

בלא אורתא וקשה מאי רבותא אחיזה וקשה מאי רבותא פשיטא שאין לו שזך כיון שלא עשה המלוה כהוגן לך פירש ריב"ז בלא אורתא מלוה שעשה בצורתה שעה שאם אחז ספר תורה ערום וקרא בו אין לו שזך מן הקריאה וכן אחזו לגוללו או להניחו אבל אחזו במטפחת אוך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד:

הדרן עלך בני העיר
וסליקא לה מסכת מגילה

[ג' עין כתי
מנחה לו:
קדוש ע"י]

[פ' חוס'
מנחה ל:
ד"ה ולימח'
פ"ג ה"י
ופ"ד ה"י
מ"ס פ"ג ה"י]

[כ"כסא מוז']

[פירושו ע"י
חוסכת
כשהדין יל'
ד"ה כח קול']

שנת י"ד
ע"ס (מסכת
ספריים פ"ג
ה"ל טז)

ויקרא כג
לפיל ד.

הדרן עלך בני העיר וסליקא לה מסכת מגילה

הנמי ואירכילי * שקרא בתורה הגולל ס"ח * כלומר המסלים נותנין לו שכר כנגד כולן * וא"ר יוחנן מנין שמשמשין בבת קול שנאמר ואזניך תשמענה דבר מאחריך וגו' והוא דשמע קל נברא במתאוקל איתתא דברא ונבא דאמר הין הין והוא דאמר לא לאו ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן עשרה שקראו בתורה הגדול שבהם גולל ספר תורה, הגוללו נוטל שכר כולן דאמר ר' יהושע בן לוי עשרה שקראו בתורה הגולל ספר תורה קיבל שכר כולן, *שכר כולן סלקא דעתך? אלא אימא קיבל שכר כנגד כולן ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן *מנין שמושתמשין *בבת קול? שנאמר ואזניך תשמענה דבר מאחריך, לאמר והני מילי דשמע קל נברא במתאוקל איתתא דברא ונבא דאמר הין הין והוא דאמר לא לאו ואמר ר' שמשיה אמר ר' יוחנן כל הקורא בלא נעימה וישונה בלא זמרה עליו הכתוב וגו' מתקיף לה אבוי משום דלא ידע לבסומי קלא *משפטים לא יהיו בהם קרית ביה? אלא *דרב מרשייא דאמר שני תלמידי חכמים היושבים בעיר אחת ואין נוחין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר *וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים *אמר רבי פרנך אמר רבי יוחנן *כל האוחז ספר תורה ערום נקבר *ערום סלקא דעתך? אלא אימא נקבר ערום בלא מצות, בלא מצות סלקא דעתך? אלא אמר אבוי נקבר ערום בלא אורתא מצוה אמר רבי ינאי בריה דרבי ינאי סבא משמיה דרבי ינאי רבה *מוטב חניגלל המטפחת ואל יגלל ספר תורה: *וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל *מצותן שיהיו קרוין אותן כל אחד ואחד בזמנו: ת"ר *משנה תיקן להם ליישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינין *ישל יום הלכות פסח בפסח הלכות בעצרת בעצרת הלכות חג ברא:

(ה) ע"י כחוס' כלי ד"ה הלוחות מה שהקצו על פירוש הערך שהוא כפירוש רבינו ואמנם לפי מ"כ רבינו דמירי אם כלם הכתוב ונגמ' א"ש וענין זה ח"כ הש"ס בשנת קפז נהגו שא"י ע"ס היסב. (ב) אולי צ"ל הכך המיון יגוללו על הפנימי שאם יגוללו מן הפנימי על החיצון יטול החיצון וכו' ויש בו, (ג) צ"ל עליו הכתוב לומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים.

סליקא מסכת מגילה, שבת לרב עיליה, ברכה ותהלה, תפארת וצהלה, ירום סרנו למעלה:

גליון הש"ס
גמ' משום דאפכי לה: גייסין כח ע"ה מנחה ל' פ"ג: ש"ס מנין אשתמשין צבת קול - ע' מו"ט ע"פ מ"ז דיכמות: תיבות ובסוף האל תמים דרכו עד זמנתי אלהים יש ג"כ ל' תיבות: (ג) בא"ד ולכתחילה הוא גוללו. ר"כ אפ"י דהלכה כר' יהודה שאינו ממויין לגוללו [קודם הכרזה הי"ס] דלא עבדי איכר להנין [אח הסגן] פסוה ולנכך אבל אם סותמו ומברך עדיף עפי' הלכך לכתחילה כו':

[ע"כ נמות]
צ"א א מ"י ס"ב מהל'
חפלה בלכה ס סג
ע"ש י טו"ש"ע א"ח
סימן קלט טע"ף ד:
צ"ב ב מ"י ס"ס בלכה
י"א טו"ש"ע א"ח
סימן קלט טע"ף א:
צ"ג ג מ"י פ"י מהלכות
ס"ח ה"ל ד טו"ש"ע
א"ח ס"י ק"ד טע"ו
וטו"ש"ע י"ד ס"י רפ"ט
טע"ף יד:
צ"ד ד מ"י פ"ב מהל'
חפלה ה"ל כ"ד סג
ע"ש י טו"ש"ע א"ח
ס"י קלט טע"ף ג:
צ"ה ה ו מ"י ס"ס
טו"ש"ע ט"ז טע"ד:
צ"ו ו טו"ש"ע ס"ט טע"ף
א:
צ"ז ז מ"י ס"ס ה"ל י"ה

[ג"י ה"ל"ט קדושת ארון
ויש בהן קדושה בהכ"כ]
צ"ח ח מ"י פ"י מהל'
ס"ח ה"ל ו טו"ש"ע
ס"ט טע"ף א וטו"ש"ע י"ד
ס"י רפ"ט טע"ף ד:
צ"ט טו"ש"ע א"ח סימן
ק"ז טע"ף ה:
ק כ מ"י פ"ג מהל'
חפלה בלכה ט:

[כ"ה נתם' ספריים
פ"ג ה"ח]
[יש מנחות' ש"ל אפילו
ל' יהודה ע"י נקיון
דיונים]

רבינו הנגאל
שחרית שם קרוין
בביתו בשבת ובשני
ובחמישי ובשבת הבאה:
ת"ר פותח ורואה מברך
וקורא דברי ר' יהודה
והלכה כביתו מפני מה
אמר הקרא בתורה לא
ישיע למתורגמן כרי
שלא יאמרו תרגום
כתוב בתורה - אמר
שמואל הלוחות
והבימות פירוש החלק
של מעלה ושל ספה
ואין בין הרפין של ס"ח
אין בהן משום קדושה
(ה) כלומר אם יכלה ויגנו
ויהיה הדלק שם אין בו
משום קדושה * א"ר
יוחנן גדולה ספר כו'
פירוש שאם יקרא
יקרא בתפר ועוד אמר
גדולה ספר כו' פירוש
מכחזק כלומר כשהוא
מונה הספר בחיק
הכרז (ב) החיצון שם ט"ל
מן הדרן דנמי' שאם
יגלל על הפנימי מן
החיצון יטול החיצון
לארץ וכשהוא מהדק
מחזיק החיצון ומהדק
קל נברא במתא